

सम्भोधनं, स्त्री, (सं + बुध + लुट् ।) अन्यत्र
वासक्तस्य कार्यान्तरे नियोजनायमाभिमुख-
विधानम् । यथा हे विष्णो । इति आकरणम् ॥
हे वृत्र हे लते हे फल इत्यादावचैतने तूप-
चारः । इति दुर्गादासः । तत्पर्यायः । आस-
न्नम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥ सम्भुः ३ । इति
सुगर्वाधः । (यथा, साहित्यदर्पणे । ६।५।१३।
“सम्भोधनोक्तिप्रयुक्तौ कुर्वन्नादाकाशभाषितैः ॥”)
सम्भोजौ, स्त्री, कुट्टनी । इत्यमरः । २ । ६ । १६ ॥
“हे परपुरुषेण सह परनारीं योजयन्तां कुट्टनी
इति स्थातायाम् । कुट्टयति क्षिणति स्त्रीपुरुष-
वैमर्त्यं कुट्टनी नन्द्यादिः । शं कल्याणं भलते
निरूपयति शुम्भलौ भल उ निरूपणे पञ्चा-
दित्यादन् नदादित्यादीप् शुम्भलौ तालादिः ।
सम्भूक् भलते सम्भली दन्त्यादिरित्यन्ये ॥” इति
भरतः ॥

सम्भवः, पुं, (सं + भू + अप् ।) हेतुः । उत्पत्तिः ।
(यथा, आर्यसप्तशत्याम् । ४।५८ ।
“महता प्रियेण निमित्तमप्रियमपि सुभग !
सह्यतां याति ।
तुतसम्भवेन यौवनविनाशं न खलु खेदाय ॥”)
मेलकः । आधेयस्य आधारानतिरिक्तत्वम् ।
इति मेदिनी । सङ्केतः । अपायः । इत्यजयः ॥
वर्तमानकल्पीयाहर्द्धदः । इति हेमचन्द्रः ॥

सम्भवः, पुं, (सं + भू + यत् ।) कपित्थः । इति
शब्दचन्द्रिका । सम्भवनीये, त्रि ॥

सम्भारः, पुं, (सं + भू + घञ् ।) सम्भूतिः ।
सम्भृष्टः । इति मेदिनी । सर्वपूर्णत्वम् । इति
त्रिकाक्षशेषः । (यज्ञादिकार्योपकरणद्रव्यम् ।
यथा, देवीभागवते । १ । १६ । २३ ।
“कृत्वा तस्य मखं पूर्णं करिष्यामि तवापि हे ।
तावत् कुर्वन् राजेन्द्र सम्भारन्तु शनैः शनैः ॥”
तथा तत्रैव । २ । ६ । ११ ।
“विवाहाद्यर्थं सम्भारं रचयामासुतुञ्जे ॥”
संयहः । इति सज्जिनायः ॥ यथा, कुमारः ।
२ । ३६ ।
“पर्यायसेवामुत्कृष्टं पुष्पसम्भारतत्पराः ।
उद्यानपालसामान्यस्तवस्तमुपासते ॥”)

सम्भावनं, स्त्री, (सम्भावयत्यनेनेति । सं + भू +
णिच् + लुट् ।) अलङ्कारविशेषः । यथा,—
“सम्भावनं यदीदं स्यादिवृद्धोऽन्यस्य सिद्धये ।
यदि श्रेयो भवेद्भक्ता कथिताः सुगुणास्तव ॥”
इति चन्द्रालोकः ॥

सम्भावनं क्रियासु योग्यताध्वसायः । इति
सुगर्वाधयाकरणम् ॥ (सम्भावकं, त्रि । यथा,
भागवते । ४ । १७ । २६ ।
“पुमान् योषिदुत स्त्रीव आत्मसम्भावनीधमः ।
भूतेषु निरुक्तोऽशौ वृषाणां तद्वधोऽवधः ॥”)

सम्भावना, स्त्री, (सं + भू + णिच् + लुट् ।) उत्कटकोटिकसंशयः । संपूर्णत्वात् भूक् शुद्धि-
चिन्तयोरित्यस्यात् स्त्रीप्रत्ययौत्थादित्यनेनान-
प्रत्ययनियन्ता । यथा, “एवं कोट्यंशे औत्कट्य-

रूपं सम्भावनात्वमपि विधयताविशेषः । इति
धेयम् ॥” इति सप्ततिपञ्चमिन्तामिहोधि-
मादाधरी ॥ भूमदर्शनानन्तरं वज्रादिखवहा-
रस्तु सम्भावनामात्रादिति कुसुमाञ्जलिटीकायां
हरिदासः । पौराणिकास्तु सम्भवनामकं प्रमा-
णान्तरं मन्यन्ते तत्प्रमाणजन्ता प्रमितः
सम्भावना इति वदन्ति । तन्मतन्तु न चतुष्टय-
मेतिह्यार्थोपपत्तिसम्भावभावप्रामाण्यात् इति
सूत्रेणोपन्यस्य शब्दे ऐतिह्यानर्थान्तरभावादनु-
मानेनार्थोपपत्तिसम्भावभावानामनर्थान्तरभावा-
च्चाप्रतिषेध इति सूत्रेण भगवद्दत्तपादपादे-
निराकृतम् । निश्चितेति उत्कटकोटिकसम्भा-
वनीपलक्षणं इति तिथ्यादितत्त्वे स्मार्त्तभट्टा-
चार्यलिखनन्तु सम्भावनाशब्दस्य संशयमात्र-
परतया, सङ्गमनीयम् । इति नानाग्रन्थैः
संगृहीतम् ॥

सम्भावितः, त्रि, (सं + भू + णिच् + क्तः ।) सम्भा-
वनाविशिष्टः । सम्भवनीयः । बहुमतः ।
यथा, भगवद्गीतायाम् । २ । ३४ ।
“अकीर्त्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽथ-

याम् ।
सम्भावितस्य चाकीर्त्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥”
“सम्भावितस्य बहुमतस्य ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरखामी ॥

सम्भावयन्, स्त्री, (सं + भाव + लुट् ।) कथनम् ।
आलापनम् । यथा,—
“कृते सम्भावयादेव ज्ञेतायां सुश्रूणेन तु ।
ह्यापरे त्वर्थमादाय कथौ पतति कर्मणा ॥”
इत्युदाहृतत्वम् ॥

सम्भाषा, स्त्री, (सं + भाष + लुट् ।) सम्भाषणम् ॥

सम्भ्रमः, त्रि, (सं + भ्रि + क्तः ।) सम्यग्भेद-
विशिष्टः । यथा,—
“सम्भ्रमकांस्त्वद्दोषो निरेति वदनाद्यम् ।
कास इत्यथेति लोके तालयान्तो न कौञ्जितः ॥”
इति प्राचीनकारिका ॥

सम्भूः, त्रि, (सं + भू + “विप्रसंभो ङसंज्ञायाम् ॥”
३ । २ । १८० । इति दुः ।) सम्भवति यः ।
इति सुगर्वाधयाकरणम् ॥

सम्भूतः, त्रि, (सं + भू + क्तः ।) उत्पन्नः । यथा,
मार्कण्डेयपुराणे । ८४ । ३४ ।
“इत्येतत् कथितं भूप सम्भूता सा यथा पुरा ।
देवी देवशरीरेभ्यो जगत्प्ररोहतेष्विणी ॥”

सम्भूतविषयः, पुं, (सम्भूतो विजयो यस्य ।) श्रुत-
केवलिसंज्ञकबौद्धविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

सम्भूयसमुत्थानं, स्त्री, (सम्भूय मिलित्वा समुत्थानं
कर्मकरणं यच्च ।) मिलित्वैकमत्या बणिजां
कर्मकरणम् । तत्तु विवादपदविशेषः । यथा,
सम्भूयसमुत्थानं नाम विवादपदमिदानीमभि-
दधाति ।
“समवायेन बणिजां लाभार्थं कर्म कुर्वताम् ।
लाभालाभौ यथाद्रथं यथा वा संविदा कृतौ ॥”

सर्वे वयमिदं कर्म मिलिताः कुर्म इत्येवंरूपा
सम्प्रतिपत्तिः समवायस्तेन ये बणिजन्टनर्क-
प्रभृतयो लाभलिप्सवो भूला प्रातिस्निकं कर्म
कुर्वन्ते तेषां लाभालाभादुपपद्यते यथाद्रथं येन
यावद्दहनं परम्यग्रहणादर्थं दत्तं तदनुसारेणाव-
सेयो । यद्वा । प्रधानगुणभावपर्यालोचनयास्य
भागद्वयमस्यैको भाग इत्येवंरूपया संविदा सम-
येन यथा संप्रतिपत्तौ तथा वेदितव्या । किञ्च ।
“प्रतिविद्धमनादिष्टं प्रमादात् यच्च नाशितम् ।
स तद्वादिद्ववाच रचिताददृशमाश्रमाक् ॥”
तेषां सम्भूय प्रचरतां मध्ये परम्यग्रहमित्यं न
यवदत्तयमिति प्रतिविद्धमाचरता यन्नाशितं
अनादिष्टमनुज्ञातं वा कुर्वन्त्येन तथा प्रमा-
दात् प्रज्ञाहीनतया वा येन यन्नाशितं स तत्-
परम्यं बणिग्भ्यो दद्यात् । यः पुनस्तेषां मध्ये
चौरराजादिजनितान् यस्मिन्नात् परम्यं पालयति
स तस्माद्रक्षितात् परम्यात् दृशममंशं लभते ।
“अर्धप्रक्षेपणादिष्टं भागं शुल्कं वृषो हरेत् ।
वासिहं राजयोग्यं च विक्रीतं राजगामि तत् ॥”
इह यतः परम्यस्येयमन्यत् इत्यर्धस्तस्य प्रक्षेपणात्
राजनिरूपणाद्विद्वत्तोरसौ श्रद्धादिश्रुतितममंशं
शुल्कार्थं गृह्णीयात् । यत् पुनर्यासिद्धमन्यं न
विक्रीयमिति राज्ञा प्रतिषिद्धम् । यच्च राजयोग्यं
मायिक्वाद्यप्रतिषिद्धमपि तद्राज्ञे अग्निवेद्य लाभ-
लोभेन विक्रीतश्चेद्राजगामिभिरुत्पादानिरपेक्षं
तत् सर्वं परम्यं राजापहरेदित्यर्थः ।

“मिथ्या वदन् परीमाणं शुल्कस्थानादपासरत् ।
दाप्यस्त्वदगुणं पञ्च सत्याजस्रविक्रयौ ॥”
यः पुनर्बणिक् शुल्कवचनार्थं परीमाणं निद्रुते
शुल्कग्रहणस्थानादापसरति यस्यास्येदमस्य
वेत्तेवं विदादास्यदीभूतं परम्यं क्रीणाति विक्रीणीते
वा ते सर्वे परम्यादगुणं दहनीयाः । अपि च ।
“तरिकः स्थलजं शुल्कं गृह्णन् दाप्यः पणान् दृश ।
ब्राह्मणप्रातिवेश्यानामेतदेवानिमन्यते ॥”
शुल्कं हि द्विविधं स्थलजं जलजञ्च । तच्च स्थल-
जमर्धप्रक्षेपणादिष्टं भागं शुल्कं वृषो हरे-
दित्युक्तम् । जलजन्तु मानवेऽभिहितम् ।
“परम्यं यानं तरे दाप्यं पुरुषोऽहं पणन्तरे ।
पादं पशुञ्च योषिञ्च पादाहं रित्तकः पुमान् ॥
भास्वपूर्णाणि यानानि तार्यं दाप्यानि सारतः ।
रित्तभास्वानि यत्किञ्चित् पुमांसश्चापरिच्छदाः ॥”
शुल्कद्वयेऽप्ययमपरो विशेषः ।

“न भिन्नकार्षापणमस्ति शुल्कं
न शिल्पवृत्तौ न प्रिशौ न दूते ।
न भैक्षलब्धे न हृतावशेषे
न श्रोत्रिये प्रव्रजिते न यज्ञे ॥” इति ।

तीर्थतेऽनेनेति तरी नावादिस्तज्जन्तुशुल्केऽधि-
कृतस्तरिकः स यदा स्थानोद्भवं शुल्कं गृह्णाति
तदा दृशपणान् दहनीयः । वेशो वेश प्रति-
वेश इति स्ववशमाभिमुखं स्ववशमाधीशं नीयते
तत्र भवाः प्रतिवेश्याः । ब्राह्मणाश्च ते प्राति-
वेश्याश्च ब्राह्मणप्रातिवेश्यास्तथां श्रुतवृत्तसम्य